

पानियम — क्रमांक पाच

तुझ्या लोकांचे दरोडेखोर: भविष्यवाणीत रोमचे उन्नयन आणि पतन

Jeff Pippenger

2025-03-05

दानियेलाचे पुस्तक एक विलक्षण भविष्यसूचक कथन उलगडते, ज्यामध्ये पुनरुक्ती आणि विस्तार यांचे तत्त्व विणलेले आहे; हे तत्त्व त्याच्या दर्शनांमधून, दुसऱ्या अध्यायातील धातूच्या पुतळ्यापासून ते अकराव्या अध्यायातील गुंतागुंतीच्या राजकीय संघर्षापर्यंत, अखंड धाग्याप्रमाणे पसरलेले दिसते. या चौकटीत एक प्रभावी प्रतिपादन पुढे येते: इ.स.पू. 31 मधील अँक्टियमची लढाई, जी इ.स.पू. 30 मध्ये मिसरच्या पतनात परिपूर्ण झाली, ती दानियेल 11:25, 26 यांची एक निर्णायक पूर्तता म्हणून उभी राहते, आणि ती मूर्तिपूजक रोमच्या 360 वर्षांच्या सर्वोच्चतेच्या उषःकालाची खूण ठरते.

इ.स.पू. 323 मध्ये अलेक्झांडर महानाच्या मृत्यूनंतर उदयास आलेल्या व लयास गेलेल्या साम्राज्यांच्या वर्णनाने दानियेल 11 ची सुरुवात होते. तथापि, वचन 14 पर्यंत येताच एक बदल घडतो. सुमारे इ.स.पू. 200 मध्ये, जेव्हा अँटिओकस III (मॅग्नस) पॅनियमच्या युद्धासाठी बाल-राजा टॉलेमी V विरुद्ध तयारी करीत होता, तेव्हा रोमने हस्तक्षेप केला—केवळ एक प्रेक्षक म्हणून नव्हे, तर “तुझ्या लोकांतील लुटारू” म्हणून. हेल्लेनिस्टिक गोंधळाच्या काळात इजिप्तच्या गव्हाच्या पुरवठ्याची सुरक्षितता सुनिश्चित करण्याची चिंता बाळगत, रोमने दुसऱ्या मॅसेडोनियन युद्धादरम्यान (इ.स.पू. 200-197) आपला प्रभाव प्रदर्शित केला आणि अशा रीतीने आपल्या भविष्यसूचक भूमिकेची पायाभरणी केली.

यहुद्यांवरील रोमचे प्रभुत्व

इ.स.पू. 63 वर्षाकडे वेगाने येताना, वचन 16 ची पूर्तता तेव्हा दिसून येते जेव्हा पॉपेई यरुशलेमवर धडक देतो, परमपवित्र स्थानात प्रवेश करतो, आणि “वैभवशाली देशावर” रोमन प्रभुत्व प्रस्थापित करतो. येथून पुढे, वचने 17 ते 22 रोमन व्यक्तींच्या एका अनुक्रमाचा मागोवा घेतात: पॉपेईच्या पूर्वेकडील मोहिमा, ज्युलियस सीझरची जिंकणी आणि इ.स.पू. 44 मध्ये त्याची हत्या, ऑगस्टस सीझरचे कर-वसुलीचे राज्य (लूक 2:1 मध्ये नोंदलेले) जे इ.स. 14 मध्ये समाप्त झाले, आणि टायबेरियसच्या काळात इ.स. 31 मध्ये ख्रिस्ताच्या क्रूसवधावर देखरेख, जेव्हा “कराराचा अधिपती” मोडला गेला. यरुशलेमातील पॉपेईपासून इ.स. 70 मधील यरुशलेमातील टायटसपर्यंतची भविष्यवाणीची रेषा, देवाच्या लोकांवर रोमच्या प्रभुत्वाची रेषा पुढे मांडते.

रोमी सेनापतीने मंदिराचे अपवित्रीकरण केले, तेथून सुरू होऊन रोमी सेनापतीने मंदिराचा नाश केला, तेथे समाप्त होणारी ही रेषा अल्फा आणि ओमेगा यांची स्वाक्षरी प्रदान करते. अपवित्रीकरणाने आरंभ होऊन नाशाने समाप्त होत असताना, या ऐतिहासिक रेषेत त्या एकाच्या अपवित्रीकरणाचा आणि नाशाचाही समावेश आहे, ज्याने स्वतःविषयी म्हटले, “हे मंदिर पाडा आणि तीन दिवसांत मी ते पुन्हा उभारीन.” सत्य हे हिब्रू वर्णमालेतील पहिले, तेरावे आणि शेवटचे अक्षर यांपासून बनलेले आहे, आणि पॉपेईपासून सुरू होऊन टायटसपर्यंत समाप्त होणाऱ्या या रेषेत मंदिराच्या नाशाचा एक मधला टप्पा समाविष्ट आहे, जो त्या तीन क्रुसांपैकी मधल्या क्रुसाने दर्शविला जातो, जे त्या आठवड्याच्या अगदी मध्यावर उभारले गेले, जेव्हा ख्रिस्त करार दृढ करण्यासाठी आला होता. सोळाव्या ते बाविसाव्या वचने एक अशी भविष्यवाणीची रेषा दर्शवितात, जी सत्याची स्वाक्षरी धारण करते. या वचनांनी दर्शविलेल्या इतिहासामध्ये काही महत्त्वाच्या भविष्यवाणीच्या रेषा आहेत, परंतु या रेषेचा मुख्य विषय म्हणजे यहुद्यांवर रोमचे प्रभुत्व.

संघ आणि करार

वचन २३ मध्ये १६१-१५८ इ.स.पूर्व काळाकडे पुन्हा वळून “पुनरुक्ती करून अधिक विस्तार” केला आहे, जेव्हा यहूदी लोकांनी यहूदा मक्कबी यांच्या नेतृत्वाखाली रोमाशी एक करारसंधी केली (१ मक्कबी ८). यामुळे रोमाची साम्राज्य उभारण्याची वैशिष्ट्यपूर्ण नीती अधोरेखित होते—करार व संधी यांच्या माध्यमातून जिंकणे; ही पद्धत त्यांच्या पूर्वसुरीपेक्षा वेगळी होती. वचन २४ या टप्प्याचा समारोप करते आणि असे नमूद करते की रोम “दुर्गस्थानांविरुद्ध आपल्या युक्त्या पूर्वनियोजित करील, तेही काही काळापर्यंत.”

आणि त्याच्याशी करार झाल्यानंतर तो कपटाने वागेल; कारण तो वर येईल, आणि अल्प लोकांच्या साहाय्याने बलवान होईल. तो शांततेने प्रांतातील अतिसमृद्ध स्थळांवरही प्रवेश करील; आणि त्याचे पितरांनी जे केले नाही, किंवा त्याच्या पितरांच्या पितरांनीही जे केले नाही, ते तो करील; तो त्यांच्यामध्ये लूट, अपहरण केलेला माल, आणि संपत्ती यांचे विखुरण करील; होय, तो काही काळापर्यंत दुर्गांवरही आपले डाव आखील. दानियेल ११:२३, २४.

एका काळासाठी

“against” असे भाषांतरित केलेला शब्द “from” असा देखील समजला जाऊ शकतो. रोम आपली यंत्रणे “from” पासून पूर्वसूचित करते. या वचनातील “from” हा शब्द साम्राज्याच्या राजकीय व लष्करी हृदयस्थान असलेल्या रोम नगराकडे, त्याच्या योजनांच्या आधारकेंद्राप्रमाणे, निर्देश करतो. “time” हा भविष्यसूचक अर्थाने ३६० वर्षांचा आहे; त्याची सुरुवात Actium नंतर इ.स.पू. ३० मध्ये मिसर पडल्यापासून होते, आणि त्याचा शेवट इ.स. ३३० मध्ये, जेव्हा Constantine रोम सोडून Constantinople कडे जातो, तेव्हा होतो.

पद २५ आणि २६ थेट अॅक्टियमवरच लक्ष केंद्रित करतात.

आणि तो मोठ्या सैन्यासह दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध आपली शक्ती व आपले धैर्य जागृत करील; आणि दक्षिणेचा राजा फार मोठ्या व पराक्रमी सैन्यासह युद्धासाठी उद्युक्त होईल; परंतु तो तग धरू शकणार नाही; कारण त्याच्या विरुद्ध कपटयुक्त युक्त्या रचल्या जातील. होय, जे त्याच्या अन्नातील भाग खातील तेच त्याचा नाश करतील, आणि त्याचे सैन्य पुराप्रमाणे वाहून जाईल; आणि पुष्कळ जण मारले जाऊन पडतील. दानियेल ११:२५, २६.

इ.स.पू. ३१ मध्ये, “उत्तरेकडील राजा” म्हणून रोमचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या अॅक्टियमने, “दक्षिणेकडील राजा” असलेल्या क्लिओपात्राच्या इजिप्ताविरुद्ध एका महान नौदल संघर्षात आपली सेना एकवटली. अँटनी आणि क्लिओपात्राची “अतिशय मोठी व बलवान सेना” डगमगली; रणनीतिक “युक्त्या” (अग्रिप्पाच्या डावपेचांमुळे) आणि विश्वासघात—अँटनीच्या सहयोगींचे पक्षांतर आणि युद्धाच्या मध्यात क्लिओपात्राने केलेली माघार—यांमुळे तिचा पराभव झाला. इ.स.पू. ३० पर्यंत, इजिप्त हा रोमन प्रांत झाला, आणि त्यामुळे मूर्तिपूजक रोमच्या निर्विवाद राज्याची सुरुवात झाली. इ.स.पू. ३० ते इ.स. ३३० हा ३६० वर्षांचा कालखंड, रोमच्या मूळ बालेकिल्ल्यावर केंद्रित असलेल्या त्याच्या सर्वोच्च प्रभुत्वाशी सुसंगत आहे, जोपर्यंत कॉन्स्टॅन्टाईनच्या स्थलांतराने त्या बालेकिल्ल्याला “पाडून टाकले,” जसे दानिएल ८:११ मध्ये भाकीत केले आहे.

होय, त्याने स्वतःला सैन्याच्या अधिपतीपर्यंत महान केले; आणि त्याच्यामुळे नित्य अर्पण काढून टाकण्यात आले, आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान खाली पाडण्यात आले. दानियेल ८:११.

जेव्हा कॉन्स्टॅन्टाईनने रोम शहराच्या ऐवजी कॉन्स्टॅन्टिनोपल शहराची निवड केली, तेव्हा त्याने रोम शहरात अशी सत्ताशून्यता निर्माण केली की ज्यामुळे पोपसत्ताक चर्चला रोम शहराने दर्शविलेल्या अधिकाराच्या आसनावर अधिष्ठित होता आले. या कृतीने प्रकटीकरण तेरावा अध्याय, दुसरे वचन पूर्ण झाले.

आणि मी पाहिलेला पशू चिन्त्यासारखा होता, आणि त्याचे पाय अस्वलाच्या पायांसारखे होते, आणि त्याचे तोंड सिंहाच्या तोंडासारखे होते; आणि अजगराने त्याला आपली शक्ती, आपले सिंहासन, आणि मोठा अधिकार दिला. प्रकटीकरण १३:२.

दानीएल ८ मध्ये, “पवित्रस्थान” असा अनुवाद केलेले दोन भिन्न इब्री शब्द दानीएलच्या पुस्तकातील पवित्रस्थानाच्या कथनातील भेद स्पष्ट करतात. दानीएलचे पुस्तक ख्रिस्त आणि सैतान यांच्यातील संघर्षाचे प्रतिनिधित्व करते, जसे ख्रिस्त आणि सैतान यांच्या पृथ्वीवरील प्रतिनिधींमध्ये चित्रित केले आहे. दानीएलच्या प्रारंभी बाबेल, जो सैतानाचा पृथ्वीवरील प्रतिनिधी आहे, यरुशलेम जिंकतो; आणि अकराव्या अध्यायाच्या पंचेचाळीसाव्या वचनात यरुशलेम बाबेलवर विजय मिळवते. यरुशलेम नगरी आणि बाबेल नगरी यांनी प्रतिनिधित्व केलेली राज्ये “सामर्थ्याची पवित्रस्थाने” आहेत. बाबेल आणि यरुशलेम ही दोन्ही शहरे सामर्थ्याची पवित्रस्थाने आहेत, आणि त्या दोन्हींची स्वतःची मंदिरे त्या शहरांमध्ये आहेत. पॅन्थिऑन मंदिर रोम शहरात आहे, आणि यरुशलेममधील मंदिर हे भविष्यवाणीच्या कथनातील त्याचे समांतर आहे. बाबेल आणि रोम शहर ही यरुशलेमची बनावट प्रतिरूपे आहेत.

दानियेल ८ मध्ये, दोन हिब्रू शब्द आहेत: पद ११ मध्ये “miqdash”, जिथे लहान शिंग (मूर्तिपूजक रोम) “त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान” (रोम हे शहर) खाली पाडते, जेव्हा कॉन्स्टन्टाईन इ.स. ३३० मध्ये स्थलांतर करतो. दुसरा शब्द “qodesh” हा पदे १३, १४ मध्ये आहे, जिथे देवाचे पवित्रस्थान २३०० दिवसांनंतर शुद्धीकरणाची वाट पाहत आहे. जरी या दोन्ही शब्दांचे भाषांतर “पवित्रस्थान” असे केले जाते, तरी “miqdash” हा देवाचा दुर्ग किंवा मूर्तिपूजकांचा दुर्ग यांपैकी कोणत्याही अर्थाने वापरला जाऊ शकतो, तर “qodesh” हा बायबलमध्ये केवळ देवाच्या पवित्रस्थानासाठीच वापरला जातो.

दानियेल ११:३१ मध्ये, “बलाचे पवित्रस्थान” (रोमचे शहर) अशुद्ध केले जाते, कारण बर्बर आणि वँडल लोक रोम शहरावर युद्ध आणतात. या वचनातील “बाहू” यांचा प्रारंभ इ.स. ४९६ मध्ये क्लोव्हिसपासून झाला आणि पोपसत्ताक रोम इ.स. ५३८ पर्यंत, जेव्हा ऑस्ट्रोगॉथ लोकांना शहरातून हाकलून देण्यात आले, पूर्णपणे प्रबळ होईपर्यंत तो क्रम चालू राहिला.

ऑक्टियमपासूनची भविष्यवाणीची रेषा ३३० च्या पलीकडे विस्तारते. पद ३० मधील “कितीमची जहाजे” ही ४५५ मध्ये रोमची लूट करणाऱ्या गेन्सेरिकच्या अधीन असलेल्या वँडल्सची ओळख पटवितात, आणि त्यामुळे पश्चिमी रोमच्या पतनाचा संकेत मिळतो. त्यानंतर पोपसत्ताक रोम उदयास येते, ५३८ पासून १७९८ पर्यंत राज्य करते; १२६० वर्षे, जोपर्यंत नेपोलियनचा जनरल बेथिये यांनी पायस सहावा यास पकडून “घातक जखम” दिली नाही. इ.स.पू. ३० ते ३३० या काळातील मूर्तिपूजक रोमची ३६० वर्षे ही पोपसत्ताक रोमच्या १२६० वर्षांचे प्रतिबिंब आहेत; दोन्हींची सुरुवात तिसरा अडथळा (इजिप्त, ऑस्ट्रोगॉथ्स) दूर झाल्यावर होते.

आधुनिक “उत्तरेचा राजा” वचन ४० मध्ये प्रकट होतो. १९८९ मध्ये, रेगनच्या अमेरिकेशी गुप्त युती केलेल्या पोपसत्तेने (रथ, जहाजे आणि घोडेस्वार यांचे प्रतीक म्हणून) “दक्षिणेचा राजा” असलेल्या सोव्हिएत संघाला—नास्तिकता/कम्युनिझमला—पाडून टाकले. वचन ४१ मध्ये पोपसत्तेने “वैभवशाली देश” जिंकला असे ओळखले जाते—प्रॉटेस्टंट अमेरिका कॅथॉलिक अमेरिकेमध्ये रूपांतरित होत आहे—तर वचने ४२, ४३ मध्ये इजिप्तद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या संयुक्त राष्ट्रांनी संयुक्त राष्ट्रे (अजगर), व्हॅटिकन (पशू) आणि संयुक्त संस्थाने (खोटा संदेष्टा) यांचा समावेश असलेल्या त्रिविध संघटनेपुढे शरणागती पत्करल्याचे दर्शविले आहे, ज्यायोगे जगाला आर्मगेडोनकडे नेले जात आहे. वचन ४५ या सत्तेच्या शेवटाची भविष्यवाणी करते, “तिला मदत करणारा कोणीही नसताना”; वचन ४१ मध्ये तिची जखम बरी झालेली दिसते, परंतु वचन ४५ पर्यंत तिचे भवितव्य निश्चित झालेले असते.

इ.स.पूर्व ३१ मधील Actium हा २५ व २६ वचनांचा केंद्रबिंदू आहे, ज्याद्वारे Rome ने आपल्या sanctuary-stronghold पासून ३६० वर्षांच्या राज्याची सुरुवात केली. चौदाव्या वचनाला एका caveat म्हणून धरून, सोळाव्या वचनापासून एकतीसाव्या वचनातील papal Rome कडे होणाऱ्या संक्रमणापर्यंतची pagan Rome ची कथा ही pagan Rome ची संपूर्ण रेषा आहे. ती रेषा तीन भागांत विभागलेली आहे. सोळावे ते बाविसावे वचन हे प्राचीन Israel वर Rome च्या प्रभुत्वाची रेषा आहे. तेवीसावे व चौवीसावे वचन त्या empire building च्या कार्याची ओळख करून देतात, जे Rome ने सैनिकी सामर्थ्याबरोबरच leagues व treaties

यांच्या साहाय्याने जिंकताना उपयोगात आणले. चोवीसाव्या वचनापासून एकतीसाव्या वचनातील शेवटच्या विधानापर्यंत ही दोन भागांची रेषा आहे, जी असा कालखंड दर्शविते की ज्यात Rome ने स्वतःचे उदात्तीकरण केले, आणि त्यानंतर पतन झाले.

“नियुक्त केलेला काळ” म्हणजे इ.स. 330 मधील 360 वर्षांच्या समाप्तीचा निष्कर्ष होय. सत्तावीसाव्या वचनापासून एकतीसाव्या वचनाच्या शेवटच्या वाक्यांशापर्यंतचा भाग—जो इ.स. 538 मध्ये सिंहासनावर स्थापित करण्यात आलेल्या, उजाड करणाऱ्या घृणास्पद वस्तू म्हणून दर्शविलेल्या पोपसत्तेची ओळख करून देतो—हा सर्वोच्च राज्यकारभाराच्या तीनशे साठ वर्षांच्या कालखंडाच्या संदर्भात मूर्तिपूजक रोमचा इतिहास आहे; आणि त्यानंतर क्रमाक्रमाने होत गेलेल्या पडझडीची दोनशे आठ वर्षे येतात.

म्हणून चोवीसाव्या वचनातील “काळ” इ.स.पू. 31 मध्ये दक्षिणेच्या राजाच्या राज्याचा उत्तरेच्या राजाच्या आधिपत्यात समावेश होण्यापासून सुरू होतो, आणि इ.स. 330 मध्ये उत्तरेच्या राजाचे पूर्व आणि पश्चिम अशा विभागात विभाजन होण्याने समाप्त होतो. इ.स. 330 पासून इ.स. 538 पर्यंत मूर्तिपूजक रोम क्रमाक्रमाने विघटित होत जाते. मूर्तिपूजक रोमच्या पतनाच्या विविध टप्प्यांशी संबंधित असलेल्या विविध भविष्यसूचक ओळखी या त्या भविष्यसूचक आधारबिंदू आहेत, ज्यांमुळे भविष्यवाणीचा विद्यार्थी देवाचे भविष्यसूचक वचन ओळखू शकतो. दानियेल अकरा, वचन चौदा, यांच्या परिपूर्तीत, रोम त्या दर्शनाला स्थापन करते, आणि ते अगदी तसेच करते त्यांपैकी एक मार्ग म्हणजे तिचे पतन होय. त्या वचनात असे म्हटले आहे, “तुझ्या लोकांतील लुटारूंसुद्धा दर्शन स्थापन करण्यासाठी स्वतःस उंचावतील; पण ते पडतील.”

जेव्हा कितीमची जहाजे रोमवर आक्रमण करतात, आणि त्यानंतर दक्षिणेवर आक्रमण करतात, तेव्हा ते पूर्वीप्रमाणेही नव्हते आणि नंतरप्रमाणेही नव्हते; कारण येथून पुढे रोमन सत्तेच्या पतनाचे चित्रण केले जात आहे. प्रकटीकरणाच्या सात तुताऱ्यांपैकी पहिल्या चार तुताऱ्यांचे, आठव्या अध्यायात आढळणारे, वर्णन विशेषतः त्या चार प्रमुख सत्तांचे वर्णन करते ज्यांनी अखेरीस पाश्चात्य रोमचा 476 पर्यंत अंत घडवून आणला. दर्शन तेव्हा स्थापित होते जेव्हा तुझ्या लोकांतील लुटारू स्वतःला उंचावतात आणि पडतात. ही भविष्यसूचक दृष्टी रोमच्या पतनाच्या चौकटीवर स्पष्ट केली जाते. पाश्चात्य मूर्तिपूजक रोम 330 ते 538 या कालावधीत पडले. पोपसत्ताक रोम 1798 मध्ये पडले. पाचव्या आणि सहाव्या तुताऱ्यांच्या इतिहासात पूर्व रोम 1453 मध्ये ऑटोमन तुर्कांच्या हाती पडले. ती तीन पतने तुझ्या लोकांतील लुटारूंसुद्धा स्थापित झालेल्या त्या दर्शनाचा भाग आहेत.

या पद्यात असे म्हटले आहे, “तुझ्या लोकांतील दरोडेखोरदेखील दृष्टान्त स्थिर करण्यासाठी स्वतःला उंचावतील; पण ते पडतील.” इ.स.पू. 31 पासून इ.स. 330 पर्यंत जगावरील आपल्या सार्वभौम प्रभुत्वात मूर्तिपूजक रोमने “स्वतःला उंचाविले.” इ.स. 330 पासून इ.स. 538 पर्यंत मूर्तिपूजक रोम पतन पावले, जेणेकरून पापाचा मनुष्य देवाच्या मंदिरात बसविला जाईल आणि स्वतःला देव असल्याचे जाहीर करील. इ.स. 538 पासून इ.स. 1798 पर्यंत पोपसत्तेने “स्वतःला उंचाविले,” आणि इ.स. 1798 मध्ये ती पडली. इ.स.पू. 31 पासून इ.स. 330 पर्यंत पाश्चात्य रोमने “स्वतःला उंचाविले” की ते रोमन साम्राज्याचे केंद्र होते, आणि इ.स. 330 पासून इ.स. 476 पर्यंत ते पडले. इ.स. 330 मध्ये कॉन्स्टँटाईनने कॉन्स्टँटिनोपल हे पूर्वीय रोमचे केंद्र आहे असे उंचाविले, आणि इ.स. 1453 मध्ये पूर्वीय रोम पडले. रोमच्या विविध प्रतिनिधित्वांच्या कालखंडांपैकी प्रत्येकामध्ये असा एक कालखंड आहे ज्यामध्ये रोम स्वतःला उंचाविते, आणि त्यानंतर त्याच्या पतनाचे दर्शन घडविणारा एक कालखंड येतो; कारण “तुझ्या लोकांतील दरोडेखोर दृष्टान्त स्थिर करण्यासाठी स्वतःला उंचावतील; पण ते पडतील.”

“robbers” असे भाषांतर केलेला हिब्रू शब्द “breakers” असा भाषांतरित करणे अधिक योग्य आहे, कारण तो मूळ धातूच्या प्राथमिक अर्थाशी—भेदून जाणे किंवा विस्कळीत करणे—अधिक निकटपणे जुळतो, केवळ “robbers” शी नव्हे (ज्यात चोरीचा अर्थ सूचित होतो). हा शब्द केवळ मालमत्ता चोरणाऱ्यांकडेच नव्हे, तर सीमा, नियम किंवा करार भंग करणाऱ्यांकडे निर्देश करतो. बायबलमधील भविष्यवाणीत रोम हाच भंग करणारा आहे, जरी चौदाव्या वचनात त्याचे भाषांतर “robbers” असे केलेले आहे. दानियेलच्या दुसऱ्या अध्यायात रोम हे लोखंडी राज्य

आहे, आणि नंतर सातव्या अध्यायात चौथे पशूही रोमच आहे.

यानंतर मी रात्रीच्या दृष्टांतांत पाहिले, आणि पाहा, एक चौथे पशू, भयंकर व अति भयप्रद, आणि अत्यंत सामर्थ्यशाली; त्याला लोखंडाचे मोठे दात होते; तो ग्रासीत असे, तुकडे-तुकडे करी, आणि उरलेले आपल्या पायांनी तुडवीत असे; आणि तो त्याच्या आधी असलेल्या सर्व पशूपेक्षा भिन्न होता; आणि त्याला दहा शिंगे होती. दानियेल 7:7.

चौथा पशू—जो रोम आहे—त्याचे दात “लोखंडाचे” आहेत, कारण अध्याय दुसऱ्यात लोखंडाने दर्शविलेल्या त्याच चौथ्या राज्याचे हेच प्रतिनिधित्व आहे. सातव्या वचनात रोमचा चौथा पशू “तुकडे तुकडे करतो,” आणि तो तुकडे तुकडे करीत असताना “उरलेल्यांना आपल्या पायांनी तुडवितो.” रोमचा पशू हे लोखंडाचे राज्य आहे, आणि तुकडे तुकडे करणे व उरलेल्यांना तुडविणे ही वैशिष्ट्ये छळाच्या कृत्याचे प्रतिनिधित्व करतात. प्राचीन इस्राएलवर आणण्यात आलेला छळ एक “चिन्ह” होता.

याव्यतिरिक्त हे सर्व शाप तुझ्यावर येतील, तुझा पाठलाग करतील, आणि तुला गाठतील, जोपर्यंत तू नष्ट होत नाहीस; कारण तू परमेश्वर तुझा देव याच्या वचनाकडे कान दिला नाहीस, आणि त्याने तुला दिलेल्या त्याच्या आज्ञा व नियम पाळले नाहीस. आणि ते तुझ्यावर चिन्ह व आश्चर्य म्हणून, आणि तुझ्या संततीवर सदासर्वकाळ राहतील. कारण सर्व गोष्टींची विपुलता असूनही तू परमेश्वर तुझा देव याची आनंदाने व हृदयातील उल्लासाने सेवा केली नाहीस; म्हणून परमेश्वर तुझ्यावर पाठवील त्या तुझ्या शत्रूंची तू भूक, तहान, नग्नता, आणि सर्व गोष्टींच्या अभावात सेवा करशील; आणि तो तुझ्या मानेला लोखंडाचे जू ठेवील, जोपर्यंत त्याने तुझा नाश केलेला नसेल. परमेश्वर तुझ्यावर दूरवरून, पृथ्वीच्या टोकापासून, गरुड जसा झेप घेतो तशी एक जात आणील; अशी जात, जिची भाषा तुला समजणार नाही; कठोर मुखवृत्तीची अशी जात, जी वृद्धांचा मान राखणार नाही, आणि तरुणांवर कृपादृष्टी दाखवणार नाही. अनुवाद 28:45-50.

प्राचीन इस्राएलावर त्यांच्या बंडखोरीमुळे आलेले शाप हे “एक चिन्ह व एक आश्चर्य, आणि तुझ्या संततीवर सर्वकाळ” असे आहेत. तो शाप त्यांच्यावर “भयंकर मुखवर्ण असलेल्या एका राष्ट्राद्वारे” आणला जाणार होता. सातव्या अध्यायातील लोखंडी दात असलेले ते पशू, जे “तुकडे तुकडे करते आणि उरलेल्यांवर पाय देऊन तुडवते,” तेही अलेक्झांडरच्या राज्याच्या विभाजनातून पुढे येणारे चौथे राज्य आहे; आणि व्यवस्थाविवरणातील मोशेप्रमाणेच, ते राज्य असे एक राष्ट्र आहे की ज्याची भाषा प्राचीन इस्राएलाला समजणार नव्हती. दानियेल अध्याय आठमधील रोमचे राज्य हे भयंकर मुखवर्ण असलेले एक राष्ट्र आणि भिन्न भाषा बोलणारे एक राष्ट्र आहे.

आता ते मोडले गेले असता, त्याच्या ऐवजी चार उभे राहिले, त्याप्रमाणे त्या राष्ट्रातून चार राज्ये उभी राहतील; परंतु त्याच्या सामर्थ्याने नव्हे. आणि त्यांच्या राज्याच्या उत्तरकाळी, जेव्हा अपराधी परिपूर्णतेस येतील, तेव्हा कठोर मुखवटा असलेला, आणि गूढ उक्ती समजणारा एक राजा उभा राहील. दानियेल 8:22, 23.

“तुझ्या लोकांतील लुटारू (भंग करणारे)” दर्शनाची स्थापना करतात; ते स्वतःला उंचावतात आणि ते पडतात. चौथे लोखंडी राज्य म्हणजे मूर्तिपूजक रोम होय, ज्याने स्वतःला उंचावत असताना सर्वोच्च सत्ता गाजवली; परंतु त्याचा अंतिम पतन हे दर्शनाची स्थापना करणारे एक भविष्यसूचक वैशिष्ट्य ठरले. ते भंग करणारे आहेत, कारण ते छळाद्वारे देवाच्या लोकांना तुडवून टाकतात.

आम्ही हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.